petagoꝛicas beato franconi miſſā
celebrāti et poſt epiſtolam in cathe
dꝛa doꝛmitanti dn̄s apparuit ei di
cens. Dilecte mi franco ſi vis imple
re que olim hoſpite noſtre pollicitꝰ
es ſurge cito et ſequere me. Quo
iuſſa ɔplēte ſubito ambo tharaſco
nū venerūt. Et circa coꝛpꝰ eiꝰ pſal/
lentes totū officiū ambo ceteris re
ſpondētibꝰ ꝑegerūt. ⁊ coꝛpus eius
in ſepulchꝛo ſuis manibꝰ collocaue
rūt. Uerꝝ dū apud petagoꝛicas fi
nitis cātibꝰ dyaconꝰ lecturꝰ euāge
liū benedictionē petēs epiſcopū ex
citaret reſpondit. Fratres mei cur
me excitaſtis? Dn̄s eni ihūs xp̄us
ad coꝛpꝰ hoſpite ſue marthe me du
xit et ipam tradidimꝰ ſepulture. di/
rigite igit̄ illuc nuncios qui nobis
anulū nr̄m aureū et cirothecas cri
ſeas deferāt. qui dū ad ſepeliendū
coꝛpꝰ me aptarē ſacriſte ɔmēdaui
et ea ex obliuione dimiſi. qꝛ me taꝫ
cito excitaſtis. Miſſi nūcij et hoc vt
ep̄s dixerat inueniētes anulū. ſolā
qꝫ cirothecā attulerūt. aliā vero ſa
criſta in huius teſtimoniū retinuit.
Addiditqꝫ beatꝰ franco dicens. cū
poſt ſepulturaꝫ ab eccleſia exiremꝰ
fratre quidā illiꝰ loci lr̄iſperitꝰ nos
inſecutꝰ dn̄m introgauit quo noīe
vocaret̄. Cui ille nihil reſpondens
oſtēdit ei codicē quē in manu tene/
bat apertū. in quo nihil aliud ſcri/
ptū fuit niſi verſiculꝰ iſte. In memo
ria eterna erit iuſta hoſpita mea.
Ab auditione mala nō timebit in
die nouiſſimo. Cū vero codicem re
uolueret in cūctis folijs hoc repꝑe/
rit ſcriptū. Cū aūt ad eius tumulū
crebꝛa miracula fierent. Clodoneꝰ
rex francoꝝ xp̄ianꝰ effectꝰ. et a ſan
cto remigio baptiſatus. cū graueꝫ
renū pateret̄ doloꝛē ad eiꝰ tumulū
veniēs ſanitatē integrā repoꝛtauit.
Qua ꝓpter locū illū ditauit. ⁊ triū
miliariū ſpacio ex vtraqꝫ ꝑte roda
ni terrā villas et caſtra dedit. locū/
qꝫ illū liberꝝ fecit. Marcilla vero eiꝰ
famula vitā eiꝰ ɔſcripſit. que poſt/
modū in ſclauouiam pergēs. et ibi
euangelium chꝛiſti pꝛedicans poſt
decimū annum a doꝛmitione mar
the in pace quieuit.

De nomine

Abdon dictus eſt ab abditus
et on quod eſt totū vel omne
Inde abdon quaſi abditꝰ id eſt re
motꝰ ab omni inquinamēto vicio/
rū. Sennē dicit̄ a ſenos qđ eſt ſē
ſus et en quod eſt in. Inde ſennē q̄i
in ſenſu. vel ſennen quaſi ſenex et q̄i
ſine etate in ſenſu

De ſanctis Abdon et Senne

Abdon et ſennen ſub De
cio impatoꝛe martiriū paſ
ſi ſunt. Cū eni decius impe
ratoꝛ babiloniaꝫ cū alijs ꝓuincijs
ſuperaſſꝫ quoſdā xp̄ianos ibi inue
nit. quos ſecū ad vꝛbē coꝛdulā de/
ducens diuerſis ibi ſupplicijs con/
ſūmauit ⁊ eos duo ſubreguli rapi
entes ſcꝫ abdon et ſennen ſepilier̄t
Unde accuſati et decio pꝛeſentati
romā poſt eū vincti cathenis ducū
tur. et in ɔſpectu decij et ſenatꝰ in/
troducti aut ſacrificaꝛē et reꝝ ſuaꝝ
recipe libētatē. aut moꝛſibꝰ beſtia/
rū deuoꝛari iubent̄. Cōtemnentes
itaqꝫ et expuentes in ſimulacrū ad

theatꝝ ꝑtrahūt et ad eos duo leo
nes et vrſi q̄tuor dimittunt. qui cū
ſāctos nō tāgerēt ꝫ etiā cuſtodirēt
iniectis in eos gladijs occidunt. et
ligatis pedib⁹ tracti ſunt et iactati
añ ſimulacrū ſolis. Qui cū ibi t duo
iacuiſſent Quirin⁹ ſubdiacon⁹ eos
collegit et ī domo ſua ſepeliuit. paſ
ſi ſūt aūt circa annū dñi. ccl.

De nomine

GErmanus dicit a germine et
ana qđ eſt ſurſū quaſi ſuꝑnū
germē. Tria eni reqrunt in ſemine
germināte. ſ. calor naturalis. hūor
nutrimentalis et rō ſemialis. Beat⁹
igit german⁹ dicit quaſi ſemē ger/
minās q2 in ipō fuit calor ꝑ feruo/
rē dilectōnis. humor ꝑ pinguedinē
deuotiōis et rō ſemialis ꝑ v̄tutem
p̄dicatiōis ꝑ quā multos in fide ⁊
morib⁹ generabat. Eius vitā cōſtā
ti⁹ pſbr ad ſanctū ſenſuriū epm alti
ſiodorōnenſem ſcripſit

De ſancto Germano

GErman⁹ nobil' genē ī vrbe
altiſio. et liberalib⁹ ſtudijs
p̄ſimū erudit⁹. tādē romā ad diſcē
dā iuris ſcientiā ē ꝓfect⁹. vbi tantū
dignitatis accepit vt eū ſenat⁹ ad
gallias mitteret vbi apicē toti⁹ du
cat⁹ burgūdie obtinēt. Cū ergo al
tiſiodorōnēſem ciuitatē ceteris dili
genti⁹ gubernaret. arborē quandā
pinū in media ciuitate habebat ad
cui⁹ ramos ꝓ admiratiōe venatio
nis ferarū capita ſuſpēdebat. Sed
cū ſanct⁹ amator ciuitatis illi⁹ eps
de tali eū vanitate ſepe redarguit
monēs vt arborē incidi mandaret
ne aliq̄ mala occaſio xp̄ianis ex h̄
eueniret. ille nullaten⁹ acq̄euit. qua
dā vice abſēte germano arborē ici
dit et incēdio totam dedit. qđ ger
man⁹ audiēs xp̄iane religiōis obli
t⁹ vallatis militib⁹ ſuis illuc adue/
nit et mortē epo intēptauit. Epus
autē diuina reuelatiōe germanū ſibi
ſucceſſurū agnoſcēs furiēti ceſſit et
auguſtudinū p̄rexit. Poſt modū alti/
ſiodorū reuerſus germanū caute ī
eccl'ia ↄcluſit et ibidē eū tōſurās eū
ſibi ſucceſſurꝫ eſſe p̄dixit. Quod et
factū eſt. Nā paulo p⁹ ipſe felicit o/
bijt et germanū ōis plebs in āntiſti
tē poſtulauit. Qui ſb̄a paupib⁹ ero
gata. ac vxore in ſororez ↄmutata
corp⁹ ſuū ꝑ. xxx. ānos ſic afflixit vt
nūq̄ȝ panē frumēti nō vinū. nō ace
tū nō oleū nō legumē nūq̄ȝ vel ſalē
ꝓ ſapore ↄmederit. Bis tm̄ ī anno
. ſ. ī paſca et natali ſumebat vinum
ꝫ tn̄ ipm vini ſaporē aq̄s nimijs ex
tinguebat. In refectiōe p̄mū cinerez
p̄libabat. Deide panē ordaceū ſu/
mebat. Sꝑ aūt ieiunans nunq̄ȝ niſi
veſꝑe ↄmedebat. In eſtate vel hye
me nullā veſtē habuit p̄ter cilicium
et tunicā vel cucullā. Que veſtis ni
ſi forte alicui donaret tā diu ab ip
ſo ferebatur donec attritiōe nimia
ſolueret. Lect⁹ ſu⁹ cinere et cilicio et
ſacculo ornabat. nullū puluinar ca
put ab humēis leuabat ꝫ ſꝑ gemēſ
et ſcōꝝ reliq̄as ī collo gerēs nūq̄ȝ
veſtimētū raro calciamēta et raro
cigulū detrahebat. Sup̄ hoīez fuit
ſiqđē oē qđ geſſit. Tal' ei ei⁹ extitit
vita vt ſi miracul' caruiſſꝫ īcredibile
videt. tāta fuert miracl'a vt niſi me
rita p̄ceſſiſſēt fātaſmata putarent.
Hoſpitat⁹ ī q̄dam loco cū p⁹ cenā
mēſa iterꝝ pararet ammirat⁹ īnterro
gat cui denuo preparent. Cui cum
diceret ꝙ bonis illis mulierib⁹ que

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf